

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secția de urmărire penală și criminalistică

Număr operator 3883

Nr. 783/P/2012

REZOLUȚIE

Anul 2013, luna mai, ziua 16

Mihaela Litvin, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică -- Serviciul de coordonare a activității Ministerului Public în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală,

Examinând actele din dosarul cu numărul de mai sus, privind denunțul formulat de către Neamțu George-Mihail, Papahagi Răzvan-Adrian și Ofițeru Augustin Minel împotriva lui **Ponta Victor Viorel**, referitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.141 din Legea nr.8/1996, modificată, privind dreptul de autor și drepturile conexe,

CONSTAT:

La data de 22.08.2012 numiții Neamțu George-Mihail, Papahagi Răzvan-Adrian și Ofițeru Augustin Minel, asistați și reprezentați de avocat Florin Plopeanu, au formulat un denunț prin care sesizau Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație

și Justiție pentru a efectua cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.141 din Legea nr.8/1996, modificată, de către Ponta Victor Viorel. În cuprinsul denunțului se arată că fapta de plagiat privește lucrarea „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”, publicată la Editura Universul Juridic în anul 2010, lucrare care îi are drept coautori pe Ponta Victor Viorel și Coman Daniela. Denunțatorii susțin că din cele 292 de pagini ale respectivei lucrări, un număr de 113 pagini nu constituie o operă de creație originală proprie, ci reprezintă o însușire frauduloasă a produsului de creație intelectuală a patru autori, și anume: Vasile Crețu, autor al cărții „Drept Internațional Penal”, publicată în anul 1996 la Editura Tempus (din care ar fi fost însușite un număr de 43 de pagini), Dumitru Diaconu, autor al lucrării „Curtea Penală Internațională, Istorie și realitate”, apărută în anul 1999 la Editura All Beck (din care ar fi fost însușite un număr de 35 de pagini), Ion Diaconu, autor al lucrării „The International Criminal Court, A New Stage”, publicată de Romanian Institute of International Studies Nicolae Titulescu în anul 2002 (din care ar fi fost însușite un număr de 30 de pagini) și Grigore Geamănu, autor al cărții „Dreptul internațional penal și infracțiunile internaționale”, apărută în anul 1977 la Editura RSR (din care ar fi fost însușite un număr de 5 de pagini). În cuprinsul denunțului se subliniază că cele 113 pagini plagiare sunt imputabile exclusiv lui Ponta Victor Viorel, întrucât sunt preluate identic din propria sa teză de doctorat intitulată „Curtea Penală Internațională”, prezentată și susținută public în anul 2003.

Denunțatorii susțin că prin însușirea produsului de creație intelectuală al autorilor menționați, Ponta Victor și-a însușit în mod ilicit calitatea de autor al scrierilor științifice ale acestora. Considerând că prin asumarea calității de autor al lucrării „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”, publicată la Editura Universul Juridic în anul 2010, Ponta Victor și-a arogat implicit și drepturile morale și patrimoniale asupra acestei opere, denunțatorii solicită confiscarea specială a tuturor exemplarelor editate ale lucrării în cauză, potrivit art.118 lit.a Cod penal,

precum și identificarea și indisponibilizarea sumelor de bani încasate de persoana denunțată cu titlu de drepturi de autor, în condițiile art. 118 alin.5 Cod penal.

Au fost anexate denunțului un disc optic (DVD), conținând fragmente din lucrările în cauză scanate și prezentarea comparativă a acestora (lucrările nu sunt scanate în integralitatea lor, astfel cum se menționează în denunț), analiza și prezentarea comparativă a unor fragmente din lucrarea în litigiu și din cele patru lucrări presupus a fi plagiate-pe suport de hârtie, un tabel cu indicarea paginilor presupus a fi plagiate în lucrarea „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”, comparativ cu cele din lucrările autorilor Vasile Crețu, Dumitru Diaconu, Ion Diaconu și Grigore Geamănu.

În vederea lămuririi aspectelor sesizate prin denunț, au fost efectuate o serie de demersuri, pentru audierea tuturor autorilor operelor menționate. În cauză s-a procedat la audierea autorilor Ion Diaconu și Vasile Crețu, în scopul cunoașterii poziției acestora față de aspectele învederate în denunț, referitoare la existența vreunei încălcări a drepturilor lor sau a prejudicierii de orice fel comise în dauna acestora.

Ion Diaconu, autor al lucrării „The International Criminal Court, A New Stage” (redactată numai în limba engleză), a declarat la data de 9.04.2013 că nu consideră că drepturile și calitatea sa de autor au fost însușite sau prejudiciate prin publicarea lucrării „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”, având ca autori pe Victor Ponta și Daniela Coman și nu intenționează să formuleze plângere deoarece nu a fost prejudiciat în nici un fel (fila 90).

Vasile Crețu, autor al lucrării „Drept Internațional Penal”, a declarat la rândul său la data de 9.04.2013 că nu este interesat de împrejurarea dacă și în ce măsură cartea sa a servit drept inspirație altor autori, care s-ar fi folosit de aceasta. A subliniat faptul că nu are nici un fel de pretenții, întrucât nu se consideră prejudiciat material sau moral, chiar în cazul în care în lucrarea lui Victor Ponta s-ar afla texte preluate din propria lucrare, fără a se face trimitere la aceasta (fila 92).

În ceea ce îl privește pe Dumitru Diaconu, autor al lucrării „Curtea Penală Internațională, Istorie și realitate”, acesta nu a consimțit să fie audiat, susținând că nu are de făcut nicio declarație în cauză, iar poziția sa este cea exprimată și în presă, motiv pentru care la data de 12.03.2013 a fost încheiat un proces-verbal în acest sens (fila 125).

Prin ordonanța din data de 14.03.2013 s-a dispus, în temeiul art.138 alin.1 lit.j din Legea nr.8/1996, efectuarea în cauză, de către un expert din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, a unei constatări tehnico-științifice a lucrărilor „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”, autori Ponta Victor și Daniela Coman, „Drept Internațional Penal”, autor Vasile Crețu, „Curtea Penală Internațională, Istorie și realitate”, autor Dumitru Diaconu și „Dreptul internațional penal și infracțiunile internaționale”, autor Grigore Geamănu. Obiectivele constatării tehnico-științifice constau în stabilirea procentului de text identic preluat în lucrarea în litigiu aparținând lui Ponta Victor din celelalte lucrări analizate, verificarea existenței unei identități de structură între lucrări, precum și a împrejurării dacă citarea autorilor Vasile Crețu, Dumitru Diaconu și Grigore Geamănu în lucrarea „Răspunderea în dreptul internațional umanitar” a fost efectuată în conformitate cu dispozițiile Legii nr.8/1996.

Raportul de constatare tehnico-științifică al ORDA nr.11414 din 15.05.2013 a concluzionat că între lucrarea cu titlul „Răspunderea în dreptul internațional umanitar” autori Daniela Coman și Victor Ponta pe de o parte și lucrările „Drept internațional penal”, autor Vasile Crețu, „Curtea Penală Internațională. Istorie și realitate” autor Dumitru Diaconu și „Dreptul Internațional Penal și Infracțiunile Internaționale” autor Dumitru Geamănu nu există identitate totală de structură, ci doar o identitate parțială de structură. S-a mai constatat faptul că lucrarea cu titlul „Drept Internațional Penal”, autor Vasile Crețu tratează similar în cadrul anumitor capitole aceleași aspecte ca și autorul Grigore Geamănu în lucrarea cu titlul „Dreptul Internațional Penal și Infracțiunile Internaționale”.

Așadar, o presupusă identitate de structură între lucrări consecutive ce abordează în manieră teoretică aspecte identice sau aproximative, se datorează existenței unui tipic utilizat la redactarea acestei lucrări cu caracter științific, didactic folosit la pregătirea de specialiști pe anumite domenii. În ceea ce privește citarea autorilor în lucrarea cu titlul „Răspunderea în Dreptul Internațional Umanitar” s-a concluzionat că aceasta a fost efectuată în conformitate cu dispozițiile art. 33 alin. 4 din Legea nr. 8/1996, la secțiunea „reper bibliografice” menționându-se (indicându-se) sursele și numele autorilor. S-a mai concluzionat că nu se poate proceda la calcularea procentului de text identic preluat deoarece formatele lucrărilor, tipul caracterelor utilizate și paginațiile sunt diferite, iar pe de altă parte, s-a constatat existența multor definiții, teorii, concepte, principii etc. specifice aceluiași domeniu care nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor potrivit art. 9 lit.a din Legea nr. 8/1996.

Astfel cum se poate observa în urma analizei comparative a lucrărilor în cauză în bibliografia lucrării au fost indicate ca surse toate operele pretins a fi plagiate. Mai mult decât atât, și în cuprinsul lucrării, prin note de subsol, au fost făcute referiri la operele și autorii din care s-au citat anumite fragmente, indicându-se faptul că au fost preluate ideea și o parte din forma de exprimare (e.g. pagina 286 – vezi Ion Diaconu, op. citată, paginile 248-249 – Vasile Crețu, Drept penal Internațional, București, 1966; pagina 252 – citat cu ghilimele, cu indicarea sursei anterioare-Ibidem; pagina 253 – citat cu ghilimele și Ibidem; paginile 263, 272-se utilizează ghilimelele cu indicarea sursei în subsol). De asemenea, la pagina 44 din lucrarea lui Victor Ponta se regăsesc pasaje similare cu cele de la pagina 120 din lucrarea lui Grigore Geamănu, însă nota din subsolul paginii indică o altă sursă decât cea indicată de Grigore Geamănu, ceea ce demonstrează faptul că informațiile au fost preluate din surse diferite, neputându-se concluziona că ultimul autor și-ar fi însușit idei și formulări din cealaltă lucrare. Înlăturându-se textele care sunt excluse de la protecție de art.9 din Legea nr.8/1996, se constată că în lucrarea lui Victor

Ponta pasajele similare cu cele din lucrările celorlalți trei autori sunt semnalate prin referințe bibliografice.

Totodată, așa cum s-a concluzionat prin raportul de constatare tehnico-științifică efectuat în cauză, lucrarea în litigiu și lucrarea „Drept Internațional Penal” semnată de Vasile Crețu sunt lucrări cu caracter didactic. S-a menționat faptul că în cuprinsul prefetei operei lui Vasile Crețu aceasta este calificată ca „manual universitar”, iar în prefața lucrării lui Victor Ponta se precizează că aceasta „se adresează deopotrivă studenților de la facultățile de drept, relații internaționale, a celor ce urmează studii de master în drept internațional, relații internaționale, practicienilor, cât și publicului larg”. Împrejurarea că Victor Ponta a avut în vedere în conceperea operei sale și lucrările autorilor menționați, preluând din acestea sursele științifice vizând informații publice referitoare la acte normative comunitare și instituții internaționale nu poate fi asimilată cu o reproducere fără drept, deoarece aceasta ar însemna o extindere nejustificată a sferei de protecție a dreptului de autor.

De asemenea, în vederea lămuririi cauzei sub toate aspectele, au fost solicitate de la Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică - Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării Hotărârea nr.879 din data de 18.07.2012, Raportul Final nr.878 din data de 18.07.2012 privind soluționarea sesizărilor referitoare la o presupusă abatere de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare științifică (plagiat) în cadrul tezei de doctorat a lui Victor Ponta cu titlul „Curtea Penală Internațională”, susținută în anul 2003, precum și toate documentele care au stat la baza redactării acestui raport (filele 26-84). Hotărârea nr.879 din 18.07.2012 a aprobat Raportul Final nr.878 din aceeași dată, prin care s-a luat act de îndeplinirea tuturor procedurilor legale în vigoare la data susținerii tezei de doctorat de către Victor Ponta și s-a reținut faptul că referințele bibliografice au fost menționate preponderent la sfârșitul lucrării, concluzionându-se că teza, prin conținut și elementele de contribuție proprie, justifică acordarea titlului

de doctor, iar calificarea de plagiat în cadrul tezei de doctorat nu se poate susține (filele 29-30).

Plagiatul este definit în art.4 alin.1 lit.d din Legea nr.206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, modificată prin O.G. nr.28/2011 și constă în „expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, expresii, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale”. Potrivit art.2¹ alin.2 din același act normativ, plagiatul reprezintă o abatere de la normele de bună-conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, în măsura în care nu constituie infracțiune potrivit legii penale. Sfera de aplicare a legii sus-menționate se limitează strict la normele de bună-conduită și procedurile destinate respectării acestor norme de către anumite categorii de persoane și anume cele ce desfășoară activități de cercetare-dezvoltare, iar dispozițiile sale se completează cu normele Codului de etică și deontologie profesională al personalului menționat.

Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe este legea-cadru prin care se asigură protecție creatorilor operelor literare, artistice și științifice. Potrivit art.7 lit.b, constituie obiect al dreptului de autor „operele științifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele școlare, proiectele și documentațiile științifice”. De asemenea, art.8 lit.a din lege protejează operele derivate, care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, cum ar fi traducerile.

Dreptul de autor este un drept complex. Art.1 din Legea nr.8/1996 prevede că acest drept este legat de persoana autorului și comportă atribute de ordin moral și patrimonial. Prin crearea unei opere științifice, literare sau artistice autorul operei dobândește atât drepturi morale (nepatrimoniale), cât și drepturi patrimoniale. Art.10

conferă autorului „dreptul de a pretinde recunoașterea calității de autor al operei” (lit.b) – dreptul la paternitatea operei - și “dreptul de a pretinde respectarea integrității operei și de a se opune oricărei modificări, precum și oricărei atingeri aduse acesteia, dacă prejudiciază onoarea sau reputația sa” (lit.d).

Art.141 prevede că este infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 50.000 lei „fapta persoanei care își însușește, fără drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunoștință publică o operă sub un alt nume decât acela decis de autor”.

Analizând denunțul formulat în cauză prin prisma dispozițiilor legale menționate, se constată următoarele aspecte:

Așa cum s-a statuat și în literatura de specialitate, **„drepturile morale de autor sunt atașate persoanei autorului”** (V.Roș, D.Bogdan, Octavia Spineanu-Matei, *Dreptul de autor și drepturile conexe.Tratat*, Ed.All Beck, 2005, pag.230). Caracterul strict personal al acestora face ca exercitarea dreptului de a revendica oricând calitatea de autor, cât și a celui de a se opune oricărui act de uzurpare să fie lăsate la aprecierea **suverană** a autorului, ca prerogativă exclusivă și discreționară. În cauza de față, autorii operelor presupus a fi plagiate (Ion Diaconu, Vasile Crețu) s-au exprimat ferm în sensul că nu li s-a adus nicio atingere drepturilor personale de autor prin publicarea lucrării „Răspunderea în dreptul internațional umanitar”. Autorul Dumitru Diaconu nu a sesizat și nu s-a opus vreunui act de presupusă uzurpare a calității sale de autor, atingere pe care era singurul în măsură să o aprecieze. Deoarece încălcarea dreptului de autor nu poate fi cercetată decât din perspectiva titularului acestui drept, este nevoie ca persoanele care dețin calitatea de autori ai operei originale să susțină existența încălcării, ceea ce, în speță, nu se confirmă. În aceste condiții, nu se poate considera că drepturile celor trei autori, de a fi recunoscuți ca și creatori ai propriilor opere, au fost nerespectate.

O mențiune specială se impune a fi făcută referitor la lucrarea „The International Criminal Court, A New Stage” semnată de Ion Diaconu. Folosirea de

către Victor Ponta în lucrarea sa de scurte citate din această operă și traducerea lor în limba română reprezintă realizarea unei opere derivate, care este protejată de dreptul de autor, autorul traducerii dobândind astfel un drept distinct.

Ideea însușirii de către Victor Ponta a calității de autor al operelor amintite este infirmată de aspectele care se desprind din analiza naturii și caracteristicilor acestora. Este vorba în mod evident de lucrări științifice de natură juridică. Pentru a beneficia de protecție în cadrul dreptului de autor, o operă trebuie să fie originală. Acest criteriu rezultă din cuprinsul art.7 alin.1 din Legea nr.8/1996, potrivit căruia „constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific”. Originalitatea se analizează însă diferit, în funcție de genul lucrării analizate. Pentru operele din domeniul științific doctrina a statuat că „originalitatea formei de exprimare este limitată de rigoarea limbajului științific, de nevoia de a formula cât mai concis și mai explicit ideile, teoriile, conceptele, argumentele în sprijinul demonstrației ce se urmărește a fi făcută” (V.Roș, D.Bogdan, Octavia Spineanu-Matei, *Dreptul de autor și drepturile conexe.Tratat*, Ed.All Beck, 2005, pag.522). În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția civilă și de proprietate intelectuală, prin Decizia nr. 8/11.01.2011: „limbajul juridic este caracterizat de uniformitate, el neputând fi folosit în mod diferit, ci reclamând o preluare întocmai de către utilizatori. (...) Având în vedere natura celor două lucrări comparate, determinată de apartenența lor la categoria lucrărilor cu caracter științific (...) se reține că în astfel de lucrări originalitatea este atenuată de forma de exprimare a ideilor sau de redare a informațiilor, ce conțin un limbaj de specialitate, aproape standardizat”. Cu alte cuvinte, cu cât ideea este mai tehnică, cu atât originalitatea este mai redusă, iar protecția juridică acordată este mai slabă.

Examinând comparativ pasajele din operele indicate în denunț nu se constată vreo reproducere, totală sau parțială, în lucrarea lui Victor Ponta, asemănările existente încadrându-se în limitele exercitării dreptului de autor, precum și în

categoria situațiilor prevăzute de art.9 din Legea nr.8/1996. Acesta statuează că sunt exceptate de la protecția legală a dreptului de autor „ideile, teoriile, conceptele” conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare (lit.a), precum și „textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară și traduceri oficiale ale acestora” (lit.b).

Domeniul juridic este un domeniu bazat în mare parte pe surse de natură normativă, lucrările în acest domeniu plecând de la texte de lege și de la opiniile exprimate în literatura de specialitate, acestea fiind urmate apoi de interpretarea personală a autorului. În literatura de specialitate se vorbește despre acel „corpus comun”, acel „dat” folosit de toți autorii. După cum se poate observa din analiza lucrării „Răspunderea în dreptul internațional umanitar” a lui Victor Ponta, o proporție semnificativă din textele incluse în literatura citată preiau, la rândul lor, texte de lege și reglementări din numeroase documente internaționale al căror conținut și sens nu au fost schimbate, precum și opinii din literatura de specialitate. Informațiile prezentate privind adoptarea unui act, modificarea acestuia, cronologia unor documente internaționale, conținutul acestora, reprezintă informații generale de uz comun, ce nu pot fi atribuite unui autor sau altuia și nu conțin date originale care să poată fi revendicate.

În cuprinsul lucrării în litigiu s-a făcut trimitere la normele legale care au fost comentate: statute ale instanțelor internaționale, convenții internaționale, rezoluții O.N.U. ș.a.. *Exempli gratia*, la pagina nr.224 din lucrarea „Răspunderea în dreptul internațional umanitar” este enunțat art.25 din Statutul Curții Penale Internaționale; paginile 242-243 prezintă extrase din Protocolul de la Geneva și conțin o înșiruire de reglementări internaționale, la fel și pagina 261; la paginile 132-133, la subsol, se indică articole din proiectul de Cod al Crimelor contra Păcii și Omenirii; paginile 111-112 redau traduceri oficiale ale unor studii și rapoarte ale Secretarului General al ONU; paginile 148-149 reproduc art.2 din Statutul Curții Penale Internaționale. Se susține că aceste texte de lege ar fi însușite de către Victor Ponta din operele

autorilor menționați în denunț, aprecierile fiind făcute în mod clar de persoane fără pregătire juridică și care nu cunosc prevederile legii 8/1996 privind exceptarea textelor legale de la protecție prin drept de autor. Se observă faptul că structura capitolului privind organizarea și funcționarea Curții Penale Internaționale corespunde tiparului statutului Curții Penale Internaționale, care reglementează modul de organizare al acestei instituții jurisdicționale, aspect care se regăsește și în lucrarea autorului Ion Diaconu, care a folosit aceeași sursă primară. Atunci când se tratează un subiect care este foarte strict din punct de vedere juridic și care presupune descrierea modului de constituire a unei instanțe și funcționarea acesteia, originalitatea autorului este exclusă. Chiar și anumite concordanțe de limbaj sunt justificabile, atât timp cât redarea unor texte de natură legislativă, administrativă sau judiciară nu se poate face decât folosind o exprimare riguroasă, fără de care respectivele informații ar deveni inexacte.

În Decizia civilă nr.1978/25.03.2008, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că: „nu împrejurarea că textul pârâtei nu reprezintă o preluare integrală a unui text aparținând reclamantului, ci doar o *asamblare* a unor pasaje, o *preluare* a unor pasaje distincte dintr-o operă mai întinsă aparținând reclamantului, nici existența unui drept al pârâtei asupra modului de îmbinare a pasajelor preluate și originalitatea redusă au constituit motivele pentru care instanța de apel a apreciat că nu a existat o încălcare a dreptului de autor al reclamantului, ci s-a avut în vedere natura juridică a celor două opere, determinată de apartenența la categoria lucrărilor cu caracter științific în materia dreptului comunitar, opere scrise ce conțin un limbaj de specialitate, aproape standardizat. De asemenea, s-au avut în vedere (.....) lipsa protecției asupra denumirii, datelor de identificare și titlului actelor normative respective și inexistența caracterului ilicit al reproducerii în cazul preluării datelor publice referitoare la acte normative”.

S-au folosit, de asemenea, în lucrarea în litigiu exemplificări din jurisprudență, informații publice din mass-media, citate ale unor personalități

marcante în domeniu, care au fost preluate și redactate ca atare (spre exemplu, în subsolul paginilor 103-104 se menționează că sursa informațiilor este site-ul www.realitatea.net). Or, potrivit art.9 lit.e și f din Legea nr.8/1996, nu beneficiază de protecție legală știrile și informațiile de presă, nici simplele fapte și date.

În acord cu art.13 al Acordului TRIPS, cu art.10 al Convenției de la Berna și cu prevederile Directivelor europene din domeniul dreptului de autor, Legea nr.8/1996 definește aspectele esențiale ale limitelor exercitării dreptului de autor, prevăzând în art.33 alin.1 lit.b faptul că este permisă, fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații, „utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului”, precum și „reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ (...) de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit” (lit.c), cu condiția ca această utilizare „să fie conformă bunelor uzanțe, să nu contravină exploatarea normală a operei și să nu îi prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare”. Alineatul 4 al aceluiași articol instituie totodată obligativitatea menționării sursei și numelui autorului, cu excepția cazului când se dovedește că acest lucru ar fi imposibil. Deci legea nu distinge cu privire la dimensiunea reproducerii din opera respectivă și nici nu specifică locul amplasării mențiunii cu privire la sursă și numele autorului, ci doar obligă la menționarea acestora.

În urma analizei comparative a operelor s-a constatat că lucrarea în litigiu are o structură proprie, care exprimă amprenta personală a autorului și nu se aseamănă ca tot unitar cu vreuna din lucrările presupus a fi plagiate.

Aceste aspecte, coroborate cu împrejurarea că dreptul la paternitatea unei opere nu poate fi privit separat de dreptul la integritatea acesteia conduc la concluzia că Victor Ponta, prin conceperea și publicarea lucrării „Răspunderea în dreptul internațional umanitar” nu și-a însușit calitatea de autor al operelor „Drept Internațional Penal”, autor Vasile Crețu, „Curtea Penală Internațională, Istorie și

realitate", autor Dumitru Diaconu și „Dreptul internațional penal și infracțiunile internaționale”, autor Grigore Geamănu.

Aspectele sesizate prin denunțul formulat nu s-au confirmat, motiv pentru care fapta nu există.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art.228 alin.6 din Codul de procedură penală raportate la art.10 lit.a din Codul de procedură penală,

DISPUN:

1. Neînceperea urmăririi penale față de PONTA VICTOR VIOREL sub aspectul infracțiunii prevăzute de art.141 din Legea nr.8/1996, modificată
2. Se stabilesc cheltuieli judiciare în quantum de 2.500 lei lei, care rămân în sarcina statului.
3. Soluția se comunică.

Procuror,
Mihaela Litvin

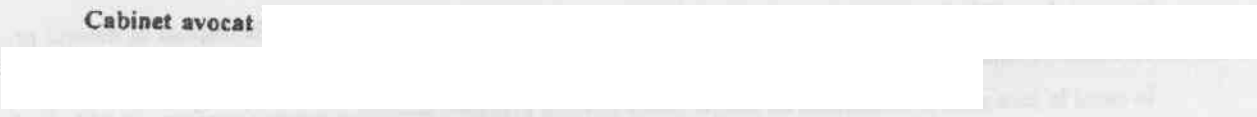
ROMÂNIA
 MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică
 Adresă: București, B-dul Libertății nr.12-14, sector 5

Stampila cu
 data prezentării

Dosar penal nr. 783/P/2012
 Data 20.05.2013

COMUNICARE

Către,
 Cabinet avocat

Localitatea București
 Sector 5
 Codul poștal _____

Oficiul poștal de distribuție _____

Stampila cu
 data sosirii

RECOMANDATĂ NR. _____

COMUNICARE

Dosar penal nr. 783/P/2012

Stampila cu
 data prezentării

DOVADĂ

Către,

MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică

Strada Bd Libertății nr. 12-14
 Localitatea București
 Sectorul 5
 Codul poștal 040129/050706

Oficiul poștal de distribuție _____

Stampila cu
 data înapoierii

Stampila cu
 data sosirii

RECOMANDATA NR. _____

ROMÂNIA
 MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică
 Adresă: București, B-dul Libertății nr.12-14, sector 5

Ștampila cu
 data prezentării

Dosar penal nr. 783/P/2012
 Data 20.05.2013

COMUNICARE

Către,
 Cabinet avocat

Localitatea București
 Sector 5
 Codul poștal _____

Oficiul poștal de distribuție _____

Ștampila cu
 data sosirii

RECOMANDATĂ NR. _____

COMUNICARE

Dosar penal nr. 783/P/2012

Ștampila cu
 data prezentării

DOVADĂ

Către,

MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică

Strada Bd. Libertății nr. 12-14
 Localitatea București
 Sectorul 5
 Codul poștal 040129/050706

Oficiul poștal de distribuție _____

Ștampila cu
 data înapoierii

Ștampila cu
 data sosirii

RECOMANDATA NR. _____

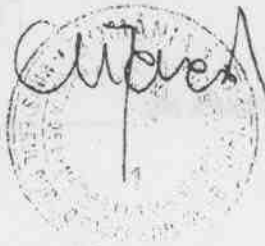
ROMÂNIA
 MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică
 Adresă: București, B-dul Libertății nr. 12-14, sector 5
 Dosar penal nr. 783/P/2012

COMUNICARE

În temeiul art.228 alin.6 din Codul de procedură penală vă comunicăm alăturat soluția dispusă în dosarul nr. 783/P/2012 având ca obiect denunțul formulat de dumneavoastră.

În cazul în care sunteți nemulțumit de soluție puteți formula plângere împotriva acesteia conform art.278 alin.3 din Codul de procedură penală în termen de 20 de zile de la comunicare.

PROCUROR ȘEF SECȚIE,
 MARIUS IACOB

MINISTERUL PUBLIC
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
 Secția de urmărire penală și criminalistică
 Adresă: București, B-dul Libertății nr.12-14, sector 5
 Dosar penal nr. 783/P/2012

Dovada de îndeplinire a procedurii de comunicare PROCES-VERBAL

Astăzi _____ luna _____ anul 2013

Subsemnatul _____ în calitate de _____ având de înmănat copia rezoluției nr.783/P/2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică, m-am deplasat în București,

1. Găsind pe _____ destinatar, soț, rudă cu destinatarul, persoană care locuiește cu destinatarul, portar, administrator, serviciul de registratură sau funcționarul însărcinat cu primirea corespondenței, serviciul personal, administrația spitalului, comandamentul unității militare, administrația locului de deținere*);

- a) acesta a primit, semnând în fața noastră;
- b) refuzând primirea, am afișat actul;
- c) primind actul, a refuzat să semneze de primire;
- d) primind actul, nu a putut să semneze de primire deoarece _____

2. Am afișat actul pe ușa principală a: locuinței destinatarului; clădirii; hotelului*) deoarece:

- a) persoana prevăzută la pct. 1 a refuzat primirea;
- b) nici o persoană de la pct. 1 nu a fost găsită;
- c) în lipsa persoanei de la pct. 1 nu s-a putut afla data când cel citat poate fi găsit;
- d) persoana citată schimbându-și adresa, nu s-a putut afla (noua adresă este _____)

c) persoana citată fiind o persoană juridică, a refuzat primirea.

Observații _____

Semnătura agentului
 L.S.

Semnătura primitorului actului _____

Calitatea în care a primit actul _____

Actul de identitate _____

*) Se vor sublinia cuvintele care corespund modului de îndeplinire a procedurii.